

ség mellett a belső összefüggések logikai áttekintését és a mélyben rejlő vonatkozások felfedezését. Hiszen épen a történelemnek ilyen vizsgálásmódjával fogunk az emberi szellemhez legméltóbb kérdésre: a kétarcú Miért-re felelni. (Mi okból és mi célból jött létre ez a tett vagy alkotás?)

2.) A másik tényező, amellyel a történelmi tisztább látást akarjuk előmozdítani, a szinkronisztikus nézés mód kialakítása. A növendékek u. i. rendszerint külön tanulják Magyarország történelmét és külön az egyetemes történelmet. Arra alig-alig gondolnak, hogy pl. Báthory István a francia szent-Bertalan-éj korszakában gyakorolt türelmes uralmat Erdélyben; vagy, hogy Bocskai István, I. Jakab angol király és IV. Henrik francia király az uralkodói hivatásról vallott eltérő felfogásuk ellenére is — kortársak voltak. — Ennek az áttekintési készségben mutatkozó hiányosságnak kiküszöbölésére többszörös tapasztalás során alkalmasnak bizonyult a következő módszer. Adjunk fel az osztálynak ilyesfajta kérdéseket: Milyen állapotban volt Európa 800-ban? Mi történik az egyes államokban 1750-ben? Vagy: Milyen volt az emberi művelődés 1500-ban? (Vegyék sorra az egyes országokat és népeket s vizsgálják meg az országok alkotmányos, társadalmi és gazdasági helyzetét, esetleg műveltségének fejlődését. A több növendék bevonásával megszerkesztett ügyes, átfogó felelet tulajdonképpen Európa életének keresztmetszetét fogja adni az illető korszakban.)

Más természetű kérdésekkel is rászoktathatjuk gondolatjárásukat arra, hogy „egyetemes” vagy „európai” viszonylatban nézzék a történelmet. Állítassuk pl. időrendi sorrendbe az egyes uralkodókat (pl. Merész Károly, Földnélküli János és IV. Béla) vagy a különböző országok rokonjelenségeit (a

magna charta, a magyar és német aranybulla.) Esetleg sorolják fel Mátyás uralkodói kortársait.

Tapasztalás szerint a növendékek szívesen vesznek részt ebben a munkában, és így látókörük tágabbá és egyetemesebbé válik.

Augur.

A cserkészlet jövője. „Emberebb embert, magyarabb magyart!” Teleki Pál mondta valahol: „Ha egy mozgalom úgy indul meg, mint a magyar cserkészlet, úgy fejlődik a nemzet nagy veszedelmének pillanatától kezdve, úgy birkózik meg minden nehézséggel és feladattal, akkor az nem is omolhat össze. Ha egy mozgalom így dolgozik, önjerejéből ilyen eredményeket ér el és ilyen szépen fejlődik, akkor erre a mozgalomra szükség van, akkor ennek a mozgalomnak meg kell maradnia.”

A magyar cserkészmozgalom majd egy esztendő óta a legteljesebb bizonytalanságban élt, a lét és nemlét között ingadozott. A harminc éves, ragyogó multtal rendelkező mozgalom fölött majdnem megkondult a lélekharang, hár a magyar hazának sok-sok, mindig és mindenkor „jó munkát” végző ifjat adott és az egyéni nevelés terén szerzett érdemei el nem vitathatók.

A bizonytalanságnak azonban egyszeriben vége szakadt, amikor a kormányzó úr vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc honvéd vezérőrnagyot országos főcserkésszé kinevezte.

A Ludovika Akadémia parancsnoka, a cserkész-probléma legalaposabb ismerője, 22 év óta gyakorlati cserkész. Szociális lelkiülettel megáldott, nagy szervező erővel rendelkező férfi, aki 1935-ben a gödöllői jamboree vezérkarí főnöke, Teleki segítőtársa, az Eucharisztikus Világkongresszus alkalmával az ellátási, tömegmozgatói és vendéggondozói csoportok vezetője, sok éven át pedig a Cserkészszövetség Nemzetvédelmi Főbizottságának elnöke. Sze-

mélye biztos záloga annak, hogy a válás- és közoktatásügyi miniszter rendelete értelmében a cserkészmozgalom szervezetére és működésére vonatkozó szabályzatot úgy fogja megállapítani, „hogy az kifejezze a mozgalom sajátosan magyar jellegét, megfelelően mind a honvédelem, mind az ifjúság nevelése tekintetében fennálló korszerű követelményeknek, biztosítsa a levanteintézménnyel való zavartalan együttműködést és megóvja a magyar cserkészmozgalom értékes hagyományait.”

Cserkészmelettősága elfogadásakor, körlevélben fordult a magyar haza cserkésztsíztízeihez és cserkészfiaihoz. Szavai a csarkészet további fejlődésének töretlen és egyenesvonalú útját mutatják. „Minden szükséges újítás — önálló és önzetlen munkánk, nagyszerű életformánk: a csapatélet és a nevelési rendszer — egyszóval a cserkészlet lényegének érintése nélkül fog megtörténni.”

A cserkészek gyakorlati munkáját a főcserkész a következőkben foglalta össze: levante-próbaanyag, cserkész-próbaanyag (levetemunkán felül!), külön próbaanyag, sportok (repülés, sí, mótör, vízi, kerékpár, stb.), magyarságtudomány, gyakorlati szociális magyar életre való nevelés. Mindennek a módja pedig: céltáborok (napi több órás munkával részvétel a magyar föld magyarjainak életében), táborozás telepesek, váromok, műemlékek közelében; táj-, nép-, faj- és természeti ismeret; hazafias jótettek, helyi szociális feladat, újszerű akadály- és teljesítményversenyek, Zrínyi hősi kultusz és katonaszemély ápolása, regölés, népi táncok, játékok, zene, ének, tábortűzek, bekapcsolódás a gazdasági életbe (Diákkaptár!), küzdelem egyes társadalmi hibák ellen, stb.

„Harminc éves tapasztalatunk, hogy elszánt nemesakaratú, önzetlen és áldozatos munkával nagy eredmények érhetők el, de csak kisebb létszám és

erőteljes vezetés mellett. Nagy tömegek ilyen cserkészies életre nem alkalmasak.”

Az újjászülötett cserkészlet tehát régi, sajátos belső életével, teljes erejével rövid időn belül munkába áll és az eddig is bevált helyes úton a magyar ifjak ezreit immár biztos vezetéssel „emberebb emberré és magyarabb magyarrá” neveli!

Alpár Gyula.

Fajbiológiai tanfolyamok a horvát pedagógusok és orvosok számára.

A Független Horvát Állam mindenben igyekszik nagy protektorainak Németországnak és Olaszországnak világnézetét átvenni és intézményeit meghonosítani, hogy ezáltal mennél jobban hozzáidomuljon amazok államberendezéséhez. Így érdekesnek tartjuk felemlíteni, hogy a horvát közoktatásügyi miniszter nemrég elrendelte, hogy a pedagógusok és orvosok számára ápr. 13-30-ig terjedő időtartamra fajbiológiai tanfolyamokat rendezzenek. Ezeknek az lenne a céljuk, hogy a hallgatóságon keresztül az egész ország figyelmét felhívják az átöröklés törvényeinek fontosságára és hogy a résztvevők egy részét teljesen kiképezzék az antropológiai és pszichometriai kutatások elvégzésére illetve ellenőrzésére. A tanfolyam elméleti és gyakorlati részre oszlik. Az elméleti rész elsősorban is a tanítók, tanárok, a tanító- és tanárképző iskolák, illetve főiskolák és egyetemek hallgatói, orvosok és orvostanhallgatók, betegápolónők és gondozónők, jogászok és újságírók számára szól, míg a gyakorlati kiképzésben főleg azok a pedagógusok részesülnek, akikre később a különböző vizsgálatokat és méréseket fogják bízni. A főbb előadások címei a következők: *dr. B. Zarnik*: Az organizmus, mint az öröklés és a környezet produktuma; Az átöröklés törvényei; A főbb embertani